Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (Judecător M.Gandrabur)
Dosarul nr. 3a-123/26
2-24138596-02-3a-28012026

D E C I Z I E

08 aprilie 2026 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorii Cașcaval Andrei și Bagrin Lucia
Grefier Jumiga Tamara

examinând în ședință publică, cererea de apel depusă de către Russu Oleg împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 09 octombrie 2025, în cauza de contencios administrativ intentată de către Russu Oleg împotriva Inspectoratului General de Carabinieri cu privire la contestarea actului administrativ individual.,

A C O N S T A T A T:

Obiectul și temeiurile acțiunii deduse judecății:

La 4 decembrie 2024 Russu Oleg s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General de Carabinieri (*în continuare IGC*), solicitând anularea ordinului nr. 132ef. din 25 septembrie 2024 „Cu privire la sancționarea disciplinară a soldatului clasa I, Russu Oleg".

În motivarea acțiunii a menționat că prin ordinul nr. 83ef din 14 august 2024 cu privire la sancționarea disciplinară a *****Russu Oleg, inspector al Plutonului 1 al Companiei 1 a ***** a IGC a fost sancționat disciplinar cu „eliberare din serviciul militar înainte de expirarea contractului" ***** Russu Oleg pentru încălcarea prevederilor codul de etică și deontologie a militarului IGC, aprobat prin Ordinul IGC nr. 330 din 11 noiembrie 2020, Regulamentului disciplinei militare aprobat prin Legea nr. 52/2007, Regulamentul Serviciului Interior al Forțelor Armate ale Republicii Moldova, aprobat prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 2327-IV din 03 septembrie 2009, precum și fișei postului și contractului individual de muncă.

Nefiind de acord cu ordinul cu privire la sancționarea disciplinară reclamantul s-a adresat cu o cerere prealabilă către Inspectoratul General de Carabinieri, prin care a solicitat: anularea încheierii privind rezultatul examinării anchetei de serviciu, ale *****Russu Oleg, inspector al Plutonului 1al Companiei 1 a ***** a IGC nr. 3926 din 10 septembrie 2024; anularea ordinului nr. 132 ef. din 25 septembrie 2024 cu privire la sancționarea disciplinară a *****Russu Oleg, inspector al Plutonului 1 al Companiei 1 a ***** a IGC. Prin răspunsul IGC Nr. 1/11-1938 din 29 octombrie 2024, cererea prealabilă a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

În motivarea răspunsului, Inspectoratul General de Carabinieri a invocat aceleași argumente din ordinul de sancționare fără a specifica dovezi obiective încălcărilor din partea sa.

Potrivit încheierii privind rezultatul examinării anchetei de serviciu, pe faptul abaterilor disciplinare ale *****Russu Oleg, inspector al Plutonului 1 al Companiei 1 a ***** a IGC s-a constatat că: la 12 august 2024, urmare a raportului depus de către șeful SSII al DR „Nord" a IGC, locotenent-colonel Mihail Șotropa, înregistrat în Serviciul documentare (în continuare -

SD) al subdiviziunii cu nr. 36 din 12 august 2024, de către șeful DR „Nord” a IGC, locotenent-colonel Vitalie Pascari, a fost dispusă desfășurarea anchetei de serviciu pe faptul pretinselor abateri disciplinare comise de către soldat clasa I Oleg Russu, inspector al Plutonului 1 al Companiei 1 a Unității Militare 1003 a IGC (în continuare - *****).

Conform raportului indicat supra, a fost stabilit că la 9 august 2024, cu nr. 3633, în SD a DR „Nord” a IGC, a fost înregistrat raportul comandant al Plutonului al Companiei a ***** a IGC locotenent Moiseenco Vasilii, pe faptul că la 7 august 2024, ultimul a fost înștiințat de către *****I Anastasia Orjuhovschi, inspector al Plutonului al Companiei ***** a IGC, despre acțiunile *****Oleg Russu, care expediază militarei mesaje cu expresii indecente și secvențe video/link-uri cu conținut obscen, prin ce îi lezează onoarea și demnitatea, prezentând probe în acest sens în timpul executării serviciului, astfel încălcând prevederile Ordinului IGC nr. 202/2022 cu privire la restricționarea dreptului de folosire a telefoanelor mobile și altor dispozitive personale, precum și a fumatului de către militarii carabinieri pe perioada executării misiunilor de menținere și asigurare a ordinii publice, pază și protecție instituțională.

Totodată, la 15 august 2024, în temeiul raportului depus de către comandantul Companiei 3 a ***** a IGC Pînzaru Aurel, înregistrat în SD al subdiviziunii, cu nr. 39 din 15 august 2024, de către șeful Direcției regionale „Nord” a IGC, locotenent-colonel Vitalie Pascari, a fost dispusă desfășurarea anchetei de serviciu pe faptul neexecutării indicațiilor superiorilor de către ***** Oleg Russu timpul desfășurării ședinței la compartimentul pregătirii fizice și antrenamentelor la tactica de intervenție, cât și instigarea efectivului la neexecutarea indicațiilor.

Astfel, reieșind din faptul că anchetele de serviciu stipulate supra, sunt inițiate în privința aceluiași militar, soldat clasa I Oleg Russu, iar încălcările admise sunt în raport cu colegii de serviciu, cât și în scopul evitării dublei examinări a acestora, în conformitate cu prevederile art. 80 alin. (1) din Codul administrativ, a fost dispusă conexarea anchetei de serviciu nr. 39 din 15 august 2024, la ancheta de serviciu nr. 36 din 12 august 2024 și examinarea într-o procedură unică.

Fiind audiat în cadrul anchetei de serviciu referitor la militara Anastasia Orjuhovschi, reclamantul a comunicat că nu avea de gând să-i rănească onoarea și demnitatea feminină, a fost o surpriză pentru dânsul să afle că i-a rănit demnitatea și onoarea feminină și că a avut o relație bună, videoclipul pe care l-a trimis nu este ofensator, ci este creativitate, un cântec de Serghei Bezrukov. În proces-verbal de audiere a participantului ***** Anastasia Orjuhovschi a declarat ca deseori reclamantul scria permanent, dar asta nu este adevărat. Erau mesaje când Anastasia era inițiatoarea. Ca exemplu la 30 iulie 2024 Anastasia Orjuhovschi a scris in aplicația ***** că la 4 august 2024 împreuna intrau în serviciu „*****” și ea este foarte bucuroasă că vor fi in serviciu împreună. Anume la 4 august 2024 au loc momente când Anastasia Orjuhovschi a scris plângere pe reclamant ca dânsul a jignit onoarea ei. Nu vede asta ca pe o simplă coincidență, a fost pe 4 august pe care Anastasia a menționat-o inițial și plângerea este în același serviciu, ca i-a rănit onoarea și demnitatea feminină. Mai mult poate să comunice că în procesul-verbal de audiere Anastasia Orjuhovschi la finele declarațiilor a scris că procesul-verbal este tapat corect, obiecții nu are pentru ce și semnează, prin ce militara nu a specificat din cuvintele cui era tapat declarația din proces-verbal din cuvintele ei sau altei persoanei. De asemenea, poate afirma că în ceea ce privește acuzațiile de întârziere la ședințe, proces-verbal de audiere a martorilor menționa adesea un astfel de termen precum programul ședințelor și că a întârziat la ședință. Dar poate observa că programul ședințelor pentru acea zi nu este atașat anchetei oficiale, ceea ce ridică îndoieli cu privire la acuzațiile de întârziere a sa, deoarece conform orarului cursurilor încep la ora 08:00 și se termină la ora 17:00 împreună cu ora prânzului. De asemenea, poate observa că

maiorul Pânzaru Aurel a început cu adevărat ședința fără reclamant, deși nu a existat nici o întârziere din partea sa, a ajuns pe la ora fără 15 minute 08:00. Este ciudat cum conducătorul ședinței a început ședința fără să se asigure că nu există o componență completă a participanților, în timp ce dânsul nu a primit nici un apel dimineața unde este și ce i s-a întâmplat, poate i s-a întâmplat vreo problemă sau problemă de sănătate. Când s-a apropiat de poarta stadionului, colegii dumnealui stăteau deja la coadă și au început să alerge în jurul stadionului, nu a fost prezent la instructaj și nu știa ce fel de exerciții trebuie efectuate și a început să alerge cu toți ceilalți, a alergat două cercuri, apoi a început să se încălzească, gândindu-se că este o încălzire și toată lumea se încălzește, după ce a început să facă acțiuni de încălzire (sărituri și așa mai departe), i-a spus să alerge și să nu se încălzească, după care a început să alerge ca ceilalți, după ce exercițiile au fost finalizate, maiorul Pânzaru Aurel dimineața l-a informat că va scrie un raport despre reclamant despre nerespectarea cerințelor sale în timpul ședinței și s-a oferit să scrie un raport locotenentului major Cerneleanu Cătălin, spunând că dacă nu scrie un raport, va scrie el însuși un raport. Cursurile de tactică nu începuseră încă și începuseră deja idei că va fi scris un raport împotriva sa. Ulterior, la următoarea lecție de tactică specială, a participat la cursuri la egalitate cu toți ceilalți, în ceea ce privește că a zâmbit, nu a luat ședințele în serios și le-a întrerupt, totul este o minciună, dimpotrivă în timpul lecției de tactică, colonelul Serghei Bejan a venit la el și împreună cu maiorul Pânzaru Aurel, au început să-i pună întrebări de ce la ultima ședința nu l-a ascultat pe domnul maior și a făcut ce a vrut, i-a explicat că nu a fost prezent la instructaj, nu știa despre cele cinci cercuri și a observat de asemenea, că nu este nimic în neregulă cu procesul dumnealui de încălzire, înainte de ora de pregătire fizică, ar trebui să existe o încălzire completă pentru picioare cu întinderi adecvate și nu doar alergare fără scop. La care maiorul Pânzaru s-a supărat foarte tare, spunând că este prea deștept și a studiat la Institutul de Educație Fizică. I-a spus maiorului Pînzaru Aurel dacă dorea să contacteze serviciul formației profesionale sau comandantul regimentului pentru a elabora un plan pentru orele corecte de pregătire fizică. La care maiorul s-a supărat foarte tare că la un moment dat a început să-l insulte cu cuvinte obscene. A fost extrem de indignat și a început să ceară, cu voce ridicată să nu fie insultat, altfel ar putea scrie și un raport adresat maiorului Pânzaru. De asemenea, în procesul de pregătire, maiorul Pânzaru l-a întrebat dacă poate bate corect cu bastonul și dacă știu câteva tehnici corecte. La care i-a răspuns că știe ceva, dar nu o va face, pentru că nu este sigur ce face bine și nu corespunde specificului lecției de astăzi, vede asta ca pe o provocare pentru a se acuza de ceea ce face, de ceea ce vrea să întrerupă ședințele, toate acuzațiile că a întrerupt ședințe și nu a respectat toate cerințele sunt toate minciuni, a îndeplinit cerințele în condiții de egalitate cu toată lumea, dimpotrivă din partea maiorului Pînzaru, și colonel Bejan Serghei, în timpul orelor au existat provocări, diverse întrebări chiar în timpul desfășurării ședinței despre motivul pentru care nu a respectat cerințele ședinței de pregătire fizică. La finalul ședinței speciale de pregătire, colonelul Vasile Ciobanu a venit și l-a chemat și colonelul Vasile Ciobanu l-a întrebat de ce întrerupe ședințele, la care i-a explicat că și-a exprimat părerea despre încălzirea corectă și i-a exprimat părerea după ce a fost întrebat de conducătorul ședinței. Colonelul Vasile Ciobanu i-a spus un cuvânt obscen și a plecat brusc în cealaltă direcție. La acea vreme, era într-o stare depresivă morală și fizică, mai mult la acea vreme aveam deja o sancțiune disciplinară, „mustrare aspra” o anchetă de serviciu oficială, care crede că a fost fabricată, iar pe moment o va contesta la Judecătoria din Bălți. După orele din fumuar a unității sale, fiind într-o stare emoțională depresivă, privind această nedreptate și încălcări flagrante din partea ofițerilor, și-a exprimat părerea că printre colegii săi nu toți ofițerii poartă cu curaj un astfel de titlu onorific și ei, unii dintre ei nu sunt demni de un astfel de titlu. Recunoaște de asemenea, că a rostit fraza că aceștia

nu sunt ofițeri, dar locul lor este să „răsucească cozile oilor”. Prin aceasta nu a insultat gradul mândru de ofițer, ci și-a exprimat opinia justificată despre unele persoane care au un astfel de grad militar. În ceea ce privește expresia „ofițerii sunt oi”, așa cum au subliniat unii dintre colegii săi aceasta este calomnie, nu au fost cuvintele sale. Mai mult, poate observa că în majoritatea protocoalelor de audiere a martorilor este indicat că procesul-verbal de audiere este tipărit corect, pe care l-a semnat, dar nu este indicat din cuvintele cui a fost scris proces-verbal.

În fapt, în 2022, după ce s-a finisat contractul cu Forțele Armate a Republicii Moldova, a semnat contract la IGC și a continuat serviciul la unitatea militară 1003 a Direcției „Nord” mun. Bălți a Inspectoratului General al Carabinierilor. A fost acceptat, primul an de serviciu a trecut fără încălcări și observații, îndeplinea datoria sa de serviciu împreună ca și toți ceilalți. În timpul primelor 6 luni de serviciu a primit *****. În septembrie anului 2023, a fost unul dintre participanții (candidații) comisiei pentru funcția de comandant de pluton. Această funcție este o funcție de grad militar ofițer. În 2023, a sosit perioada sezonieră de toamna de primire a echipamentului, a informat comandantul de companie că nu a primit tot echipament de serviciu conform normelor de asigurare a angajaților al trupelor carabinieri conform hotărârii de guvern. După care comandantul a răspuns că ar trebui să primească toate uniformele la Chișinău. Ajungând la locul unde a fost eliberat echipament, a primit, dar nu complet. Au motivat prin faptul că nu erau bani în buget și l-au trimis la locul de serviciu pentru a primi uniforma lipsită. După ce s-a întors în mod repetat către comandantul companiei cu o întrebare despre primirea uniformelor în lipsă, a primit un răspuns neașteptat după ce a ridicat această întrebare despre primirea uniformelor. „Ce a fost dat ție în aceea uniformă și fă serviciul”.

Consideră că decizia comandantului este greșită, deoarece există hotărârea Guvernului nr. 120/2021 privind aprobarea normelor de asigurare cu echipament a militarilor din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri pe timp de pace. (hotărâre nr. 676 din 13-09-2023) După ce nu am primit toată norma echipamentului, s-a adresat pe linia de subordinate către comandant de unitatea militară 1003, colonel Sergiu Bejan. Comandantul Sergiu Bejan a promis că va rezolva situația, dar ulterior nu s-a luat nicio măsură. A văzut că nu au fost rezultate, s-a adresat la șeful Direcției Regionale Nord, Pascari Vitalie pe tema eliberării uniformelor, i-a spus să scrie un raport adresat comandantului companiei. După recomandarea comandantului ultimului, a scris un raport adresat comandantului companiei. S-a adresat la conducerea DR „Nord” cu diferite cereri de echipament inclusiv despre încălcarea codului muncii înregistrate în Serviciul Documentare despre diferite aspecte, dar permanent erau răspunsuri că lipsesc semne de încălcări de legislație, (copia răspunsurilor de către D.R. „Nord” a IGC anexata). hotărârea Guvernului nr. 120/2021 privind aprobarea normelor de asigurare cu echipament, la care a auzit amenințări ca răspuns, de ce cere categoric eliberarea uniformelor și echipamentului când nu sunt bani în buget. Și nu toate uniformele sunt disponibile. Mai mult, au existat amenințări că dacă nu încetează să ceară eliberarea uniformelor, vor lua măsuri împotriva sa. Au existat semne ale unei atitudini neprietenoase din partea ofițerilor. Comandantul companiei Șontea Ion l-a amenințat că-l va da afară din rândurile carabinierilor, că nu au America și democrația doar pe hârtie, că acesta este un sistem și că nu poate merge împotriva sistemului. Căpitanul Ivan Șontea (există o înregistrare a amenințărilor înregistrate pe dvd disc anexat). Au existat și amenințări din partea comandantului de regiment, colonel Sergiu Bej an, cu privire la eliberarea sa din carabinieri. Că nu va putea rămâne mai departe în trupele de carabinieri fără vreo motivare de aceste amenințări, (există o înregistrare a amenințărilor înregistrate pe dvd disc anexat). Deoarece au existat amenințări din toate părțile, a considerat că este necesar să apeleze serviciul de securitate din Chișinău, deoarece, fiind într-o stare de neîncredere față de ofițerii lor, a considerat necesar să

contacteze serviciul de securitate din Chișinău. A furnizat înregistrări audio serviciului de securitate din Chișinău cu dovezi de amenințări cu privire la demiterea sa din trupele carabinierilor. I s-a oferit să scrie o scrisoare comandantului suprem, colonelul Dumitru Scurtu, și să indice în scrisoare exact toate încălcările. Ulterior, a făcut-o, a fost inițiat dosarul administrativ nr. R-207/23 din 22.11.2023. Acest caz administrativ s-a încheiat la 1 noiembrie 2024 și pe baza declarațiilor sale a primit răspuns că nu au fost găsite elemente de încălcare, dar uniforma nu a fost eliberată în întregime, (anexează o copie a răspunsului IGC). După ce s-a adresat la Chișinău, au început presiuni asupra sa și prin decizia conducerii DR „Nord" a IGC, însoțit de doi ofițeri (comandantul de Direcție locotenent-colonel Pascari Vitalie și comandantul companiei mele, căpitanul Ivan Șontea) la Chișinău pentru a fi supus unei comisii medicale cu privire la posibilitatea serviciului său în rândurile Carabinierilor. A fost trimis la o comisie la un psiholog și un psihiatru, unde a avut o conversație și a făcut diverse teste psihologice. La încheierea comisiei, nu au existat observații din partea lor în legătură cu reclamant. După ce a aflat concluzia comisiei că este apt pentru continuarea serviciului, a început presiunea verbală pe drum de la Chișinău la Bălți cu amenințări că va obține concedierea sa și că ar fi mai bine pentru dânsul să scrie raport la eliberare fără să aștepte demiterea sa, la care a răspuns că refuză categoric să demisioneze din trupele carabinieri și va căuta o decizie corectă în această privință, deoarece credea că pe baza hotărârii Guvernului nr. 120/2021 (hotărâre nr. 676 din 13 septembrie 2023) privind aprobarea normelor de asigurare cu echipament trebuie să fie asigurați complet cu echipament. Ca dovadă că echipamentul nu este eliberat în conformitate cu normele de asigurare conform hotărârii Guvernului, poate raporta ca exemplu că la 16 iunie 2024, unitatea a participat la asigurarea ordinii publice la parada ***** din mun. Chișinău, a fost nevoit să folosească încălțăminte de iarnă în timpul sezonului de vară din cauza lipsei absolut la toți militarii bocani necesari pentru vară. Când a întrebat de unde să ia bocăni de vară, comandantul companiei sale, căpitanul Șontea Ion a spus că nici el nu are bocani de vară și a spus altui coleg să împrumute de la cineva echipamentul necesar (copia probelor despre acest fapt anexe fotografii din grupa aplicației ***** subunității sale). Continuând această presiune, comandanții continuă să pună presiune pe reclamant de ce întocmește atât de puține procese-verbale contravenționale, dar pe baza faptului că nu are codul de agent constatator, s-a dus la comandanți cu o cerere de a-l trimite la cursuri de pregătire avansată. A fost trimis la cursuri. La cursuri, au fost învățați că nu este nevoie să urmărească un număr mare de procese-verbale, dar să acționeze în conformitate cu legea și nu depășesc împuternicirile de serviciu. După cursurile de perfecționare, s-a confruntat cu faptul i-a cerut să aducă procese-verbale de contravenții pentru îmbunătățirea performanței companiei, cu care nu este de acord, pentru că în cursurile de perfecționare se predă una, dar de fapt necesită numărul maxim de procese-verbale și rezultat maximal, ignorând recomandările de la cursuri la Chișinău. Trebuie să respecte cu strictețe cerințele lor. Acestea sunt cerințele lor pentru a fi un bun militar în grupul lor de discuții al companiei 1 „*****", comandanții încurajează întocmirea proceselor-verbale de contravenții prin laudă acelor angajații care au scris mai multe procese-verbale. Comandantul companiei sale, căpitanul Șontea Ion a informat în grupul companiei prin aplicația „Semnal" că raportează săptămânal superiorilor săi despre rezultatele activității lor și că trebuie să se sporească activitatea, altfel vor fi schimbările la nivel de funcții de subofițeri (comandant de grupă, comandant-adjunct de pluton) (copia probelor despre acest fapt sunt anexate). Iar cei care aduc un număr mic de procese-verbale nu sunt militari de performanță, cu care nu este de acord. Mulți dintre colegii săi au părăsit deja unitatea pentru transferarea în alte locuri de muncă. Pentru cei care nu sunt de acord, se creează condiții

pentru ca oamenii să demisioneze, ceea ce l-a afectat personal, dar nu are de gând să renunțe va lucra în conformitate cu toate standardele etice și morale ale unui muncitor carabinier.

Ulterior, la 16 aprilie 2024, a solicitat în scris ministrului afacerilor interne Adrian Efros o cerere de revizuire a dosarului administrativ nr. R-207/23 din 22 noiembrie 2023.

La 19 aprilie 2024, dosarul administrativ nr. R-103/24 a fost transferat serviciului DSI IGC. Cazul a fost finalizat la 30 mai 2024 și ca urmare, nu au fost găsite elemente de încălcări și abateri din partea persoanelor (copie anexată).

La 18 iulie 2024, a scris o cerere la Procuratura Generală a R.M., înregistrată cu numărul 1645. (copia cererii este anexată). Pe 22 iulie, a primit un răspuns de la Procuratura Generală cu privire la transferul cererii sale la IGC (se anexează o copie). Nu a existat încă niciun răspuns din partea IGC.

La 30 iulie 2024, comandantul de pluton, căpitanul Vasile Zaporojanu, s-a adresat în mod nepoliticos și indecent, l-a anunțat de ce s-a dus la Procuratura Generală fără știrea lui, că toate aceste adresări sunt lipsite de sens, nu este de competența lor să rezolve astfel de probleme, că acesta este un sistem, că a vrut să-l ajute să devină ofițer, cu condiția să demisioneze din IGC și el să-l ajute să devină ofițer de sector. Căpitanul Zaporojanu l-a întrebat dacă în drum spre Chișinău, când a mers la Procuratură, nu s-a oprit la Costiujeni (spitalul de psihiatrie). Dacă reclamantul nu-l ascultă, căpitanul Zaporojanu a zis că nu vrea ca dînsul să fie în plutonul lui, ca pe viitor să nu se adreseze la el cu orice întrebări și să fie transferat într-o altă subunitate. La care i-a spus căpitanului că nu are nevoie de ajutorul lui, că nu va demisiona de la IGC, că nu încalcă nimic, ci îi protejează legal drepturile.

La 31 iulie, colegul reclamantului din D.R. „Nord” a IGC, Andrei Botnaru, i-a spus că lucrează de mult timp în organele de drept și că știe ce să se aștepte în viitor, ca să nu mai deranjeze șefii unității sale militare cu rapoarte constante, că acest sistem funcționează așa și nu poți merge împotriva sistemului, că poate fi ușor înscenat, inclusiv poate fi închis. A doua zi l-a informat pe ofițerul superior al serviciului de securitate al Direcției regionale „Nord”, maiorul, Oleg Cvasniuc despre toate aceste amenințări și avertismente atât din partea căpitanului Zaporojanu, cât și din partea colegului său Andrei Botnaru, la întrebarea lui ce ar trebui să facă, maiorul i-a răspuns că nu știe ce să facă, dar se va gândi la asta.

În încheierea anchetei de serviciu, este menționat multe că reclamantul este iresponsabil, se atârnă neconștiincios față de atribuțiile de serviciu. De asemenea, rezultatele sale pozitive nu au fost indicate în caracteristică sa de serviciu, de exemplu, are în mod constant performanțe foarte bune la tragere din arma din dotare, iar pentru 2023 are note excelente la testul teoretic anual (8, 9, 10). (copii ale rezultatelor testelor sunt anexate). Totodată la cursurile din Chișinău, a fost remarcat ca unul dintre cei mai buni angajați ai cursului și a fost eliberat de la examen. La cursurile din Chișinău, a fost remarcat ca unul dintre cei mai buni angajați ai cursului și a fost eliberat de la examen.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 18 decembrie 2024, s-a strămutat cauza dedusă judecății instanței competentă teritorial - Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani).

Soluția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 09 octombrie 2025, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Russu Oleg împotriva Inspectoratului General de Carabinieri cu privire la anularea ordinului nr. 132ef. din 25 septembrie 2024 ”Cu privire la sancționarea disciplinară a soldatului clasa I, Russu Oleg”.

Calea de atac exercitată:

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 30 octombrie 2025, prin intermediul poștei electronice, Russu Oleg a declarat apel, solicitând casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 09 octombrie 2025, cu emiterea unei noi decizii de admitere a cererii de chemare în judecată.

La 18 februarie 2026, Russu Oleg a prezentat instanței de apel motivarea apelului (f. d. 135-147).

În motivarea cererii de apel, partea apelantă a invocat că instanța de fond nu a examinat și nu a analizat argumentele sale referitoare la caracterul pretins fabricat al procedurii disciplinare și al concedierii sale din cadrul IGC.

Russu Oleg a relatat că, pe parcursul primului an de serviciu, nu a avut abateri disciplinare și a obținut rezultate profesionale bune. După șase luni de serviciu, i-a fost acordat gradul de soldat clasa I, iar comandantul companiei a înaintat un raport privind participarea sa la concursul pentru ocuparea unei funcții vacante de comandant de pluton. De asemenea, a participat la mai multe cursuri de perfecționare profesională și a obținut anual calificative teoretice ridicate. În opinia sa, aceste circumstanțe demonstrau că activitatea sa profesională era apreciată pozitiv și că avea perspective de dezvoltare în cadrul instituției.

Apelantul a susținut că problemele au început după ce a încercat să își apere drepturile de militar și funcționar public cu statut special. Acesta a invocat faptul că a depus petiții privind neasigurarea completă cu echipament și uniformă conform prevederilor legale, precum și sesizări referitoare la programul de lucru, efectuarea muncii suplimentare fără remunerarea corespunzătoare și alte încălcări ale legislației muncii.

Potrivit apelantului, după formularea acestor demersuri au început verificările și anchetele de serviciu pe numele său, soldate cu sancțiuni disciplinare. Acesta a afirmat că a fost supus unor presiuni din partea conducerii, inclusiv prin avertismente verbale și sugestii de a solicita singur eliberarea din serviciu. Totodată, a indicat că a fost trimis la comisia psihologico-medicală, apreciind această măsură drept o formă suplimentară de presiune.

Apelantul a precizat că toate aceste circumstanțe sunt confirmate prin probe anexate la dosar, inclusiv documente, înregistrări audio și alte materiale, însă instanța de fond nu le-a analizat și nu le-a reflectat în hotărârea motivată.

Pe baza ansamblului probelor și circumstanțelor invocate, apelantul a concluzionat că ancheta de serviciu, sancțiunea disciplinară și concedierea sa au avut un caracter nelegal și au urmărit îndepărtarea sa din cadrul IGC ca angajat incomod.

În final, Russu Oleg a solicitat casarea integrală a hotărârii primei instanțe, anularea încheierii privind rezultatul examinării anchetei de serviciu nr. 3926 din 10 septembrie 2024 și anularea ordinului nr. 132ef din 25 septembrie 2024 privind sancționarea disciplinară.

Poziția intimatului pe marginea apelului:

La 18 martie 2026, partea intimată- Direcția regională „Nord” a depus referință asupra cererii de apel, solicitând respingerea apelului și menținerea hotărârii instanței de fond.

Iar, la 20 martie 2026, Inspectoratul General de Carabinieri a depus referință asupra cererii de apel, solicitând respingerea apelului și menținerea hotărârii instanței de fond.

Admisibilitatea apelului:

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 28 ianuarie 2026, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, cauza de contencios administrativ a fost repartizată spre examinare în ordine de apel, în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Bagrin Lucia.

În conformitate cu prevederile art. 236 alin. (1) din Codul administrativ, instanța de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului.

Potrivit art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, apelul se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată transmite neîntârziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărârii, instanţei de apel.

Din materialele cauzei rezultă că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost pronunțat public la 9 octombrie 2025, iar cererea de apel a fost depusă la 30 octombrie 2025, prin intermediul poștei electronice (f. d. 230-233 vol. III). Astfel, Completul judiciar constată că apelul a fost depus în termenul legal.

Conform art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată.

În speță, hotărârea motivată a fost notificată părții apelante la 20 ianuarie 2026, iar motivarea apelului a fost depusă la 18 februarie 2026, adică cu respectarea prevederilor art. 232 alin. (2) din Codul administrativ.

În astfel de circumstanțe, în temeiul reglementărilor prevăzute la art. 232-233, 236 și 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a cererii de apel în cauză, motiv din care se purcede la examinarea apelului în fond.

Argumentele părților în cadrul judecării apelului:

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, apelantul Russu Oleg a pledat pentru admiterea cererii de apel în sensul formulat.

Reprezentantul intimatului Inspectoratul General de Carabinieri, Petkov Ivan în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel a solicitat respingerea apelului și menținerea hotărârii instanței de fond.

Aprecierea instanţei de apel:

Audiind explicațiile părților prezente în proces, analizând normele procesuale și starea de fapt constatată în privința cererii de apel, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că apelul este admisibil pentru examinare, dar neîntemeiat, motiv pentru care se impune respingerea cererii de apel, din următoarele considerente.

Cu referire la admisibilitatea acțiunii în contenciosul administrativ:

În sensul art. 10 Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public

Noțiunea de „act administrativ” este reglementată de art. 10 din Codul administrativ și de Rezoluția (77) 31 „Cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative”, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997.

Ținând seama de prevederile menționate, actul administrativ poate fi definit ca fiind un act unilateral, cu caracter normativ sau individual, adoptat sau emis de către o autoritate publică sau de o persoană privată împuternicită prin lege sau printr-un act administrativ, în mod unilateral, în baza și în vederea exercitării legii, pentru nașterea, modificarea sau stingerea unor raporturi juridice de drept administrativ.

Reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitor și care a fost formulat astfel - orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Potrivit art.17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 20 Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Dispoziția art. 22 alin. (1) Cod administrativ prevede că, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

În corespundere cu art. 39 alin. (1)-(2) Cod administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

La caz se atestă că obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ îl constituie anularea ordinului nr. 83ef din 14 august 2024 cu privire la sancționarea disciplinară a *****Russu Oleg, inspector al Plutonului 1 al Companiei 1 a ***** a IGC.

Conform art. 208 și art. 209 Cod administrativ, raportate la circumstanțele constatate, instanța de judecată concluzionează asupra respectării de către reclamant a condiției de depunere inițial a unei cereri, cât și a cererii prealabile. De asemenea, prezenta acțiune în contencios admnistrativ a fost înaintată la 4 decembrie 2024, fapt care denotă respectarea de reclamant a termenului de înaintare a acțiunii.

Având în vedere că în procesul examinării cererii de apel, nu au fost constatate circumstanțe care să determine inadmisibilitatea acțiunii, etapa verificării admisibilității fiind depășită, Completul consideră că litigiul urmează a fi examinat în fond, prin aprecierea argumentelor invocate și a probatoriului administrat.

Cu referire la fondul acțiunii:

În conformitate cu art. 240 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, examinând cererea de apel, instanța de apel adoptă una dintre următoarele decizii: respinge apelul.

Potrivit art. 219 alin. (1) și (3) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

În acord cu prevederile art. 225 alin. (1) - (2) din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Conform jurisprudenței CtEDO instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor și concluziilor date de instanţa inferioară (HirroBalani v. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis v. Greciei nr. 21522/93 din 29.05.1997 §43).

Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce i-au fost prezentate.

Colegiul judiciar menționează că art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

În opinia Completului judiciar, prima instanţă a ţinut cont de aceste deziderate şi a adoptat o hotărâre bazată pe materialul probator administrat și legislația în vigoare, asigurându-se că toate aspectele relevante au fost analizate cu rigurozitate.

Suplimentar celor reținute de instanța de fond, Completul de judecată consideră necesar să evidențieze că legalitatea actului administrativ individual contestat urmează a fi examinată și prin prisma principiilor fundamentale consacrate de Codul administrativ.

Potrivit art. 21 din Codul administrativ, Autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. În același sens, art. 29 din Codul administrativ consacră principiul proporționalității, conform căruia măsurile întreprinse de autoritățile publice trebuie să fie adecvate scopului urmărit, necesare pentru atingerea acestuia și rezonabile în raport cu drepturile persoanei vizate.

Potrivit art. 1 din Regulamentul disciplinei militare, aprobat prin Legea nr. 52 din 02 martie 2007, Regulamentul disciplinei militare determină esenţa disciplinei militare, stabileşte obligaţiile militarilor de menţinere şi respectare a acesteia, tipurile de stimulări şi de sancţiuni

disciplinare, drepturile comandanţilor (şefilor) de a le aplica, precum şi modul de depunere şi de examinare a propunerilor, a cererilor şi a reclamaţiilor înaintate de militari.

Articolul 4 din prezentul Regulament, stabilește că îndeplinirea serviciului militar impune respectarea cu stricteţe a disciplinei militare şi suportarea rigorilor vieţii de militar.

Disciplina militară înseamnă respectarea strictă şi exactă de către toţi militarii a ordinii militare şi a regulilor de comportare obligatorii prevăzute de legi, de regulamentele militare, de Codul de conduită profesională a militarilor prin contract, aprobat de către conducătorul structurii militare, și de alte acte normative ce reglementează îndeplinirea serviciului militar. Disciplina militară constituie unul din factorii determinanţi ai capacităţii de luptă a Forţelor Armate şi se bazează atît pe acceptarea conştientă a regulilor de comportare stabilite, cît şi pe constrîngerea ce se aplică, conform prevederilor legii, în situaţia nerespectării acestora.

Disciplina militară impune subordonarea necondiţionată în îndeplinirea întocmai şi la timp a îndatoririlor şi atribuţiilor funcţionale, în respectarea normelor de ordine şi de comportare militară şi civică, precum şi asumarea responsabilităţii pentru faptele săvârșite.

Prevederile **art. 5 din Regulament**, indică că disciplina militară pune în faţa fiecărui militar următoarele obligaţii:

a) să servească necondiționat poporul, să fie devotat Republicii Moldova, să apere suveranitatea, independența, unitatea şi integritatea teritorială a ţării până la jertfire de sine;
b) să respecte şi să îndeplinească prevederile Constituţiei şi ale altor legi, să apere valorile democraţiei constituţionale, să respecte acordurile internaţionale la care Republica Moldova este parte;
c) să respecte jurămîntul militar şi prevederile regulamentelor militare, să execute necondiţionat, întocmai şi la timp ordinele comandanţilor (şefilor), fiind responsabil de modul în care îndeplineşte misiunile încredinţate;
d) să preţuiască onoarea şi gloria de luptă a poporului, a unităţii militare, să fie demn de gradul militar şi de uniforma militară pe care o poartă;
e) sa fie disciplinat şi vigilent, să păstreze cu stricteţe secretul de stat, precum şi caracterul confidenţial al unor acţiuni şi documente;
f) să-şi perfecţioneze pregătirea şi măiestria profesională;
g) să preţuiască camaraderia militară, să respecte drepturile şi libertăţile tuturor cetăţenilor;
h) să cunoască şi să întreţină regulamentar, în stare permanentă de luptă, armamentul şi tehnica încredinţată, să păstreze şi să administreze eficient patrimoniul militar din dotare;
i) să respecte regulile securităţii personale la manipularea şi întreţinerea mijloacelor tehnice şi a armamentului, precum şi la efectuarea altor activităţi în timpul îndeplinirii serviciului militar;
j) să aibă grijă de sănătatea sa, să respecte regulile igienei personale şi sociale şi să nu-şi permită deprinderi dăunătoare;
k) să fie cinstit, corect, sincer şi principial;
l) să-i stimeze pe comandanţi (şefi), pe superiori şi inferiori, să-i apere în orice condiţii;
m) să contribuie la menţinerea şi la restabilirea ordinii regulamentare;
n) să se comporte cu demnitate atît în unitatea militară, cît şi în afara ei, să nu-şi permită nici sie şi nici altora să încalce ordinea publică, să contribuie pe toate căile la apărarea onoarei şi demnităţii cetăţenilor, la menţinerea prestigiului Forţelor Armate.

Conform **pct. 4 din Regulamentul serviciului interior al Forţelor Armate ale Republicii Moldova, aprobat prin Decretul Preşedintelui Republicii Moldova nr. 2327-IV din 3 septembrie 2009,** prescrie că înțelegerea reciprocă, bunăvoința și disponibilitatea de a acorda ajutor unul altuia contribuie la consolidarea camaraderiei ostășești și la unirea colectivelor de militari, permit nu numai de a realiza sarcinile ce țin de activitatea curentă, ci și de a suporta dificultățile serviciului militar.

Pct. 15 subpct. 7) din Regulament indică că, militarul este dator să prețuiască camaraderia militară, să respecte drepturile și libertățile tuturor cetățenilor; iar **pct. 19 din Regulament** stipulează că, militarii sînt obligați să se respecte reciproc, să ajute comandanții (șefii) și superiorii la menținerea ordinii și disciplinei.

Pct. 94 din Regulament, prescrie că militarii sunt obligaţi să servească în permanenţă drept exemplu de înaltă cultură, modestie şi cumpătare, să păstreze cu sfinţenie onoarea militară, să-şi apere demnitatea şi să stimeze demnitatea celorlalţi. E necesar să se ţină cont de faptul că, după comportamentul militarilor, se judecă nu numai despre ei, dar şi despre onoarea Forţelor Armate în ansamblu.

Art. 25 alin. (1) din Legea nr. 219 din 08 noiembrie 2018 cu privire la Inspectoratul General de Carabinieri, prevede că carabinierul îşi desfăşoară activitatea profesională în interesul şi în sprijinul persoanei, al comunităţii şi al instituţiilor statului exclusiv în baza şi întru executarea legii, fiind obligat:

a) să respecte cu stricteţe drepturile, libertăţile omului şi demnitatea umană, să aibă un comportament demn şi respectuos pentru persoane, o atitudine fermă faţă de cei care încalcă legile;

b) să se conducă de legislaţia în vigoare în exercitarea atribuţiilor de serviciu;

c) să-şi execute atribuţiile de serviciu conform funcţiei deţinute;

d) să manifeste iniţiativă şi perseverenţă, obiectivitate şi imparţialitate în exercitarea atribuţiilor de serviciu;

e) să execute ordinele, dispoziţiile şi indicaţiile legale ale superiorilor săi;

f) să păstreze secretul de stat şi să protejeze informaţiile privind datele cu caracter personal de care ia cunoştinţă în timpul exercitării atribuţiilor de serviciu;

g) să-şi perfecţioneze în permanenţă nivelul de pregătire profesională;

h) să-şi depună declaraţia de avere şi interese personale în modul şi în condiţiile prevăzute de legislaţia în vigoare;

i) să nu admită acte de corupţie şi să denunţe imediat, la organele competente, orice tentativă de a fi implicat în acestea;

j) să nu aplice tortura sau alte rele tratamente;

k) să se adreseze unei persoane doar după ce s-a prezentat, cu indicarea funcţiei, gradului militar şi a numelui, legitimîndu-se în acest scop cu legitimaţia de serviciu, cu excepţia situaţiilor în care rezultatul intervenţiei sau siguranţa carabinierului ar fi periclitată;

l) să informeze persoana căreia i se adresează cu privire la scopul şi motivul adresării;

m) în cazul aplicării unor măsuri de natură să restrîngă drepturile şi libertăţile persoanei, să aducă la cunoştinţa acesteia cauza şi temeiurile de aplicare a măsurilor de rigoare, precum şi drepturile şi obligaţiile apărute în aceste condiţii;

n) să cunoască şi să întreţină în stare regulamentară tehnica şi mijloacele din dotare, să păstreze şi să administreze eficient bunurile ce i-au fost încredinţate pentru uz în activitatea de serviciu;

o) la eliberarea din serviciu, în cazul trecerii la dispoziţia comandantului, precum şi în cazul suspendării din funcţie sau al efectuării unei anchete de serviciu în privinţa sa, să predea arma din dotare şi muniţia aferentă în modul stabilit de legislaţia în vigoare;

p) să informeze neîntîrziat subdiviziunea de resurse umane a entităţii din care face parte şi autoritatea specializată a Ministerului Afacerilor Interne cu privire la dobîndirea calităţii procesuale de bănuit, învinuit sau inculpat, precum şi cu privire la măsurile procesuale penale dispuse ori hotărârile penale pronunţate împotriva sa.

În temeiul **art. 28 alin. (2) din Legea cu privire la Inspectoratul General de Carabinieri**, carabinierii poartă răspundere disciplinară, civilă, contravenţională sau penală în condiţiile stabilite de legislaţia în vigoare.

În conformitate cu prevederile **art. 26 din Legea nr. 162 din 22 iulie 2005 cu privire la statutul militarilor,** militarii au următoarele îndatoriri:

a) să-şi servească necondiţionat poporul, să fie devotaţi Republicii Moldova, să apere suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a ţării pînă la jertfire de sine;

b) să respecte şi să îndeplinească prevederile Constituţiei şi ale legilor Republicii Moldova, să apere valorile democraţiei constituţionale, să respecte acordurile internaţionale la care Republica Moldova este parte;

c) să respecte jurămîntul militar, prevederile regulamentelor militare şi ale Codului de conduită profesională a militarilor prin contract, să execute necondiţionat, întocmai şi la timp ordinele comandanţilor (şefilor), fiind responsabili de modul în care îndeplinesc misiunile ce le sînt încredinţate;

d) să preţuiască onoarea şi gloria de luptă a poporului lor, a unităţii militare, să păstreze demnitatea gradului și uniformei militare pe care o poartă;

e) să fie disciplinaţi şi vigilenţi, să asigure păstrarea secretului de stat şi a altor informaţii oficiale cu accesibilitate limitată;

f) să-şi perfecţioneze pregătirea şi măiestria profesională;

g) să preţuiască camaraderia militară, să respecte drepturile şi libertăţile tuturor cetăţenilor;

h) să cunoască şi să întreţină, regulamentar, în stare operativă de luptă, tehnica şi armamentul încredinţat, să păstreze şi să administreze eficient patrimoniul militar din dotare;

i) să respecte regulile securităţii personale la manipularea şi întreţinerea mijloacelor tehnice şi a armamentului, precum şi la realizarea altor activităţi în timpul îndeplinirii serviciului militar;

j) să aibă grijă de sănătatea lor, să respecte regulile igienei personale şi sociale şi să nu-şi permită deprinderi dăunătoare.

Conform exigențelor **Codului de etică şi deontologie al militarului Trupelor de Carabinieri aprobat prin ordinul nr. 330 din 11 noiembrie 2020,** prezentul Cod, se aplică tuturor angajaţilor care cad sub incidenţa prevederilor Legii nr. 219/2018 cu privire la IGC, indiferent de subdiviziunea în care este încadrat şi de funcţia pe care o deţine. Codul de etică și deontologie a militarului IGC reglementează normele de conduită profesională, obligatorii pentru toți militarii IGC în exercitarea atribuțiilor de serviciu precum și în afara acestuia.

Conduita profesională a carabinierului, se bazează pe următoarele principii: *legalitatea, imparţialitatea, egalitatea și nediscriminarea, transparența, disponibilitatea, disponibilitatea, prioritatea interesului public, profesionalismul, confidențialitatea, respectul, integritatea morală, intoleranța (toleranța zero) față de tortură, pedepse sau tratament inuman și degradant, loialitatea, responsabilitatea, integritatea profesională.*

Pct. 8, pct. 9, pct. 10, subpct. 1), 2), 5), 7), 8), 9) din Cod, enunță că carabinierul trebuie să se comporte civilizat și să dea dovadă de amabilitate, să manifeste stăpînire de sine,

capacitate, de comunicare, abilități de gestionare a situațiilor conflictuale, dezvoltându-și prin sistemul deformare continuă, la fel, carabinierul este obligat să execute strict și corect prevederile actelor normative, să respecte disciplina de serviciu, să promoveze cultura de serviciu, respectul și ajutorul reciproc, să fie disciplinat și vigilent, să manifeste inițiativă și perseverență, să își consacre activitatea profesională îndeplinirii competente, corecte și conștiincioase a atribuțiilor de serviciu, să respecte principiile, normele și regulile activității profesionale, să promoveze și să consolideze prin propria prestație.

Pct. 15 subpct. 1), 5) din același Cod, stipulează că în procesul de aplicare a legii, carabinierul trebuie să manifeste o atitudine respectuoasă în relațiile cu persoanele, să respecte dreptul la viață privată, la inviolabilitatea corespondenței și a domiciliului, iar în pct. 19 se menționează că în relațiile cu reprezentanții instituțiilor publice, persoanele fizice sau juridice, carabinierul este obligat să aibă un comportament bazat pe respect, bună- credință, corectitudine și amabilitate.

Pct. 20 subpct. 1), 3), lit. a), e) din Cod, indică că carabinierului îi este interzis să folosească în comunicarea cu publicul și cu colegii de serviciu expresii indecente, vulgare, discriminatorii și disprețuitoare; carabinierul care folosește mijloacele de socializare nu va publica limbaj sau conținut vulgar, precum și conținut obscen sau link-uri la conținut obscen, iar conform **pct. 31,** carabinierul adoptă un comportament care să asigure un climat moral-psihologic favorabil în subdiviziune, manifestă respect față de superiorii în grad și funcție, îi sprijină, în limitele competenței, pentru îndeplinirea sarcinilor de serviciu.

Conform **pct. 32 subpct. 3) din Cod,** în scopul menținerii climatului moral-psihologic adecvat, carabinierul dă dovadă de stabilitate moral-psihologică, răbdare, perseverență, responsabilitate pentru acțiunile sale.

Astfel, cadrul normativ incident cauzei consacră obligația militarilor și a carabinierilor de a respecta cu strictețe disciplina militară, ordinele și indicațiile superiorilor, normele de conduită profesională și regulile de comportament care asigură buna funcționare a instituției militare.

Potrivit Regulamentului disciplinei militare, disciplina militară reprezintă respectarea strictă și exactă a ordinii militare, a regulamentelor, a legilor și a normelor de conduită profesională, fiind unul dintre factorii fundamentali ai capacității operaționale a Forțelor Armate. Aceasta presupune subordonarea necondiționată, executarea întocmai și la timp a ordinelor superiorilor, respectarea normelor de ordine și comportament militar, precum și asumarea răspunderii pentru propriile fapte.

Militarii sunt obligați să respecte jurământul militar, legile și regulamentele militare, să execute ordinele superiorilor, să fie disciplinați, corecți, sinceri și principiali, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, să prețuiască camaraderia militară, să manifeste respect față de superiori, colegi și subordonați și să contribuie la menținerea disciplinei, ordinii regulamentare și prestigiului instituției militare.

Regulamentul serviciului interior al Forțelor Armate impune militarilor obligația de a întreține relații bazate pe respect reciproc, bunăvoință și sprijin colegial, de a păstra onoarea și demnitatea militară și de a manifesta un comportament exemplar atât în serviciu, cât și în afara acestuia, având în vedere că prin conduita lor este apreciată imaginea întregii instituții militare.

Legea cu privire la Inspectoratul General de Carabinieri stabilește că activitatea carabinierului trebuie să fie exercitată în interesul persoanei, al comunității și al statului, cu respectarea strictă a drepturilor și libertăților omului, a demnității umane și a ordinelor legale ale superiorilor. Totodată, carabinierii răspund disciplinar pentru încălcarea obligațiilor de serviciu.

În mod similar, Legea cu privire la statutul militarilor consacră obligația militarilor de a respecta jurământul militar, regulamentele și ordinele superiorilor, de a manifesta disciplină, profesionalism, respect față de drepturile cetățenilor și de a păstra demnitatea gradului și uniformei militare.

Codul de etică și deontologie al militarului Inspectoratului General de Carabinieri impune standarde ridicate de conduită profesională, bazate pe legalitate, profesionalism, respect, integritate, responsabilitate și loialitate. Acesta obligă carabinierii să manifeste autocontrol, respect și amabilitate în relațiile cu colegii și cu publicul, să promoveze un climat moral-psihologic sănătos în colectiv și să contribuie la consolidarea disciplinei de serviciu.

Totodată, Codul interzice expres utilizarea unui limbaj indecent, vulgar, discriminatoriu sau disprețuitor, inclusiv în comunicările electronice și pe rețelele de socializare, precum și distribuirea de conținut obscen sau a linkurilor către asemenea conținut. Carabinierii sunt obligați să manifeste respect față de superiori și colegi, să evite comportamentele care afectează climatul profesional și să dea dovadă de responsabilitate, echilibru și stabilitate moral-psihologică în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Din lucrările cauzei și din materialele dosarului administrativ rezultă că la 25 septembrie 2024, Inspectoratul General de Carabinieri a emis ordinul nr. 132 ef., prin care ***** Oleg Russu, inspector al Plutonului 1 din cadrul Companiei 1 a Unității Militare 1003 a IGC, a fost sancționat disciplinar cu eliberarea din serviciul militar înainte de expirarea contractului. Măsura a fost dispusă pentru încălcarea repetată a obligațiilor de serviciu pe parcursul unui an, în condițiile în care militarul fusese sancționat disciplinar și anterior, fiind reținute nerespectarea drepturilor și demnității persoanelor, comportamentul nedemn și nerespectuos față de colegi, încălcarea jurământului militar, a regulamentelor și ordinelor superiorilor, precum și lipsa de camaraderie militară.

Ordinul a fost emis în urma examinării mai multor fapte constatate în cadrul unor anchete de serviciu desfășurate în luna august 2024.

Astfel, la 12 august 2024, în baza raportului șefului Serviciului Securitate Internă și Investigații al Direcției Regionale „Nord” a IGC, locotenent-colonelul Mihail Șotropa, a fost inițiată o anchetă de serviciu privind comportamentul lui Oleg Russu. Ancheta a avut la bază raportul înregistrat la 9 august 2024 de locotenentul Vasilii Moiseenco, comandant al Plutonului 1 din Compania 2 a *****, care a comunicat că, la 7 august 2024, *****I Anastasia Orjuhovschi l-a informat despre faptul că Oleg Russu îi expedia prin aplicația ***** mesaje cu expresii indecente și linkuri ori secvențe video cu conținut obscen, lezându-i onoarea și demnitatea.

În cadrul anchetei, Anastasia Orjuhovschi a declarat că activează în ***** din luna ianuarie 2024 și că, începând aproximativ cu luna martie 2024, primea în mod constant mesaje de la Oleg Russu, acesta fiind cel care iniția conversațiile. Potrivit declarațiilor sale, mesajele erau expediate uneori în timpul executării serviciului și conțineau ocazional expresii necenzurate. Ea a relatat că, în noaptea de 4 spre 5 august 2024, când ambii se aflau în serviciu, Russu îi scria mesaje și o îndemna să părăsească postul pentru a veni la el. Totodată, după ce a vizionat integral un videoclip transmis de acesta, a constatat că acesta conținea expresii necenzurate, fapt care a determinat-o să se adreseze comandantului său.

Audiat în cadrul aceleiași anchete, Oleg Russu a declarat că se afla în relații de prietenie cu Anastasia Orjuhovschi și că nu observase ca aceasta să fie deranjată de conversațiile lor. El a susținut că nu a identificat în mesajele expediate expresii vulgare adresate colegei sale și că videoclipul transmis reprezenta o interpretare a actorului și cântărețului rus Serghei Bezrukov pe versurile poetului Serghei Esenin, în care existau expresii necenzurate ce puteau fi interpretate

greșit. De asemenea, acesta a recunoscut că îi expedia mesaje prin aplicația ***** în timpul executării serviciului și a declarat că este dispus să își ceară scuze dacă anumite acțiuni ale sale au deranjat-o pe colega sa.

În cadrul anchetei s-a constatat că Oleg Russu a utilizat telefonul mobil în timpul serviciului, încălcând prevederile Ordinului IGC nr. 202/2022 privind restricționarea folosirii telefoanelor mobile și a altor dispozitive personale în timpul executării misiunilor. Totodată, s-a reținut că militarul mai avusese anterior un comportament similar. Astfel, în cadrul anchetei de serviciu nr. 45 din 21 august 2023, s-a stabilit că acesta a insultat-o prin intermediul rețelelor de socializare pe Ilona Ermaliuc, folosind expresii necenzurate care i-au lezat onoarea și demnitatea. Pentru acea faptă, în privința sa a fost întocmit un proces-verbal contravențional în baza art. 69 alin. (1) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată o amendă, iar prin Ordinul DR „Nord” nr. 87 ef. din 21 septembrie 2023 a fost sancționat disciplinar cu „observație”.

Ulterior, la 15 august 2024, în baza raportului comandantului Companiei 3 a *****, maiorul Aurel Pînzaru, a fost inițiată o altă anchetă de serviciu privind neexecutarea indicațiilor superiorilor și instigarea altor militari la neexecutarea acestora. S-a stabilit că la 14 august 2024, începând cu ora 07:45, în timpul pregătirii fizice desfășurate pe stadionul orășenesc, Oleg Russu a întârziat la activitate. În timp ce maiorul Aurel Pînzaru a dispus tuturor militarilor să alerge cinci cercuri, Russu efectua alte exerciții și a ignorat indicațiile superiorului, contrazicându-l în prezența colegilor și susținând că are nevoie de exerciții suplimentare de încălzire. Aceste împrejurări au fost confirmate prin declarațiile mai multor militari, inclusiv Mihail Oglindă, Serghei Merencov, Denis Bodiu, Aurel Pînzaru, Anastasia Orjuhovschi, Dionisie Pădureac, Elena Moscalu, Valeria Sohoțchi și Andrei Botnaru.

În aceeași zi, după ora 13:00, pe teritoriul ***** au avut loc ședințe și antrenamente la tactica de intervenție. Potrivit concluziilor anchetei, la observațiile făcute de maiorul Pînzaru în timpul instruirii, Oleg Russu reacționa fără seriozitate, zâmbea, glumea și îl contrazicea pe superior, distrăgând atenția celorlalți participanți și perturbând desfășurarea activităților. Aceste circumstanțe au fost confirmate de mai mulți militari participanți la instruire.

De asemenea, s-a constatat că, după finalizarea ședințelor, între aproximativ 16:30 și 17:20, aflându-se în fumuarul unității împreună cu alți militari, Oleg Russu și-a exprimat dezacordul față de activitatea ofițerilor și față de modul în care aceștia desfășurau instruirea. Potrivit martorilor, acesta afirma că ofițerii sunt incompetenți și urmează să fie eliberați din funcție, le denigra imaginea și îi îndemna pe subofițeri să nu execute indicațiile acestora, considerându-le ilegale. Mai mulți martori au declarat că Russu i-a numit pe ofițeri „бараны”, iar alții au relatat că acesta a afirmat că ofițerii „trebuie să pască oile”. Faptele au fost confirmate prin declarațiile mai multor angajați ai *****.

În cadrul audierii privind aceste incidente, la 30 august 2024, Oleg Russu a refuzat să ofere explicații, fiind întocmit un proces-verbal de consemnare a refuzului în prezența martorilor Andrian Jalba și Cătălin Cerneleanu.

Potrivit caracteristicii de serviciu anexate la dosar, Oleg Russu s-a manifestat pe parcursul activității sale ca fiind conflictual și iresponsabil, având un nivel insuficient de pregătire fizică și rezultate slabe la evaluările profesionale. Acesta a obținut media generală de 1,66 la evaluarea pregătirii fizice pentru semestrul II al anului 2023 și media de 2,33 pentru perioada 28 mai – 28 iunie 2024. În caracterizare se mai menționează că avea un comportament neserios față de sarcinile de serviciu, afecta imaginea instituției, manifesta lipsă de tact față de colegi, nu lucra eficient în echipă și nu executa la timp și calitativ sarcinile primite.

Totodată, s-a reținut că în anul 2023 împotriva lui Oleg Russu au fost inițiate trei anchete de serviciu, în urma cărora i-au fost aplicate sancțiunile disciplinare „observație” și „mustrare”, iar în anul 2024 au fost inițiate alte trei anchete de serviciu, fiind sancționat inclusiv cu „mustrare aspră” prin Ordinul nr. 83 ef. din 14 august 2024.

Pe baza tuturor probelor administrate, IGC a concluzionat că Oleg Russu a manifestat în mod repetat indisciplină militară, neexecutând demonstrativ ordinele superiorilor, contestându-le public și instigând alți militari să nu le execute, comportament considerat de natură să destabilizeze disciplina militară, ordinea internă și climatul moral-psihologic din cadrul *****.

Nemulțumit de sancțiunea aplicată, Oleg Russu a formulat o contestație pe cale administrativă. Prin răspunsul IGC nr. 1/11-1938 din 29 octombrie 2024, cererea prealabilă a fost respinsă ca neîntemeiată. Autoritatea a reținut că militarul a comis în mod repetat abateri disciplinare, că sancțiunile aplicate anterior nu au avut efectul de corectare urmărit și că noua abatere, compusă din mai multe episoade confirmate de numeroși martori, justifica aplicarea celei mai severe sancțiuni disciplinare, respectiv eliberarea din serviciul militar înainte de expirarea contractului.

Astfel, în speță, Completul de judecată constată că ordinul nr. 132ef. din 25 septembrie 2024 reprezintă un act administrativ individual emis de o autoritate publică competentă, în exercitarea atribuțiilor disciplinare expres prevăzute de lege. Din conținutul acestuia rezultă cu claritate atât situația de fapt reținută, cât și temeiurile juridice care au justificat intervenția disciplinară, fiind respectate exigențele de motivare impuse de Codul administrativ.

Colegiul judiciar reține că activitatea Inspectoratului General de Carabinieri este una de interes public major, orientată spre asigurarea ordinii publice, securității cetățenilor și executarea atribuțiilor specifice unui corp militarizat. Din această perspectivă, disciplina militară nu constituie doar o obligație individuală a fiecărui militar, ci reprezintă însăși premisa funcționării eficiente a instituției.

Or, particularitatea serviciului militar constă în faptul că executarea misiunilor este fundamentată pe respectarea strictă a principiului subordonării, a disciplinei și a executării necondiționate a ordinelor legale ale superiorilor. În lipsa acestor exigențe, însăși capacitatea operațională a instituției ar fi grav afectată.

Potrivit art. 4 din Regulamentul disciplinei militare stabilește că disciplina militară constituie unul dintre factorii determinanți ai capacității de luptă a Forțelor Armate și se bazează atât pe acceptarea conștientă a regulilor de comportament stabilite, cât și pe constrângerea aplicată în situația nerespectării acestora. Totodată, aceeași normă prevede expres că disciplina militară impune subordonarea necondiționată în îndeplinirea întocmai și la timp a îndatoririlor și atribuțiilor funcționale.

Din această perspectivă, Curtea apreciază că faptele imputate apelantului nu pot fi analizate izolat sau prin raportare exclusiv la relațiile interpersonale dintre acesta și colegii săi, ci trebuie evaluate prin prisma impactului pe care asemenea manifestări îl produc asupra disciplinei militare, autorității comandanților și climatului moral-psihologic al unității.

În mod justificat autoritatea disciplinară a reținut că apelantul nu s-a limitat la încălcări formale ale disciplinei de serviciu, ci a manifestat o conduită incompatibilă cu statutul militarului, exprimată prin folosirea unor mesaje și materiale cu conținut obscen în raport cu o colegă de serviciu, nerespectarea indicațiilor superiorilor, contestarea publică a autorității acestora, precum și îndemnarea altor militari să nu execute ordinele și indicațiile primite.

O asemenea conduită depășește sfera unor simple divergențe profesionale și afectează direct valorile fundamentale pe care este construit serviciul militar: disciplina, subordonarea, respectul reciproc și autoritatea comandanților.

Completul specializat consideră relevant și faptul că sancțiunea disciplinară contestată nu a fost aplicată pentru o abatere singulară și izolată, ci în contextul unui comportament repetitiv și persistent.

Din materialele dosarului rezultă că anterior apelantul a fost sancționat disciplinar în repetate rânduri, fiindu-i aplicate sancțiunile „observație", „mustrare" și „mustrare aspră", ca urmare a unor abateri similare privind conduita sa profesională și raporturile cu colegii și superiorii.

Mai mult, una dintre aceste sancțiuni disciplinare a constituit obiectul controlului judecătoresc, iar prin decizia Curții de Apel Nord din 2 aprilie 2026 legalitatea ordinului de sancționare a fost confirmată definitiv, instanța de control judiciar constatând că faptele imputate apelantului au fost probate și justificau aplicarea măsurii disciplinare respective.

Prin urmare, Colegiul judiciar nu poate ignora că apelantul a beneficiat anterior de măsuri disciplinare graduale, aplicate în conformitate cu principiul progresivității răspunderii disciplinare, însă acestea nu și-au atins scopul preventiv și corectiv.

Or, finalitatea răspunderii disciplinare nu este exclusiv represivă. Aceasta urmărește, în primul rând, educarea și corectarea conduitei funcționarului sau militarului, prevenirea săvârșirii unor noi abateri și menținerea ordinii instituționale.

În cazul de față, aplicarea succesivă a sancțiunilor disciplinare anterioare nu a determinat schimbarea comportamentului apelantului. Dimpotrivă, materialele cauzei demonstrează o agravare progresivă a conduitei acestuia și o persistență în manifestări incompatibile cu statutul de militar.

În aceste condiții, Curtea apreciază că autoritatea administrativă era îndreptățită să concluzioneze că sancțiunile disciplinare aplicate anterior și-au epuizat efectul educativ și preventiv, iar menținerea apelantului în serviciul militar nu mai răspundea interesului public urmărit de instituție.

Sub aspectul proporționalității, Completul specializat constată că sancțiunea aplicată este aptă să realizeze scopul legitim urmărit, respectiv protejarea disciplinei militare, a autorității comandanților și a climatului organizațional din cadrul unității.

Totodată, măsura apare ca fiind necesară, întrucât sancțiunile mai blânde au fost deja utilizate anterior fără a produce efectele urmărite de lege.

În final, sancțiunea este rezonabilă și proporțională în sens strict, deoarece interesul individual al apelantului de a-și păstra raporturile de serviciu nu poate prevala asupra interesului public privind menținerea disciplinei într-o structură militarizată, cu atât mai mult cu cât conduita acestuia a fost apreciată în mod constant ca fiind incompatibilă cu exigențele funcției exercitate.

Aderent, Completul specializat reține că jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului recunoaște statelor o marjă de apreciere mai largă în domeniul disciplinei militare și al funcției publice cu statut special, având în vedere rolul esențial al acestor instituții în asigurarea ordinii publice și securității statului.

În consecință, având în vedere gravitatea faptelor constatate, caracterul repetat al abaterilor disciplinare, antecedentele disciplinare ale apelantului, lipsa efectului corectiv al sancțiunilor aplicate anterior, precum și necesitatea protejării disciplinei și autorității instituționale în cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, Colegiul judiciar concluzionează că ordinul IGC nr.

132ef. din 25 septembrie 2024 respectă exigențele legalității, oportunității administrative în limitele competenței conferite de lege și principiului proporționalității consacrat de Codul administrativ.

Prin urmare, soluția primei instanțe de respingere a acțiunii apare ca fiind legală și întemeiată, neexistând motive care să justifice intervenția instanței de apel asupra hotărârii atacate.

Referitor la argumentele invocate de apelant privind caracterul pretins fabricat al procedurii disciplinare și al eliberării sale din serviciul militar, Completul de judecată le apreciază ca fiind neîntemeiate și lipsite de suport probator suficient.

Colegiul judiciar remarcă că o parte semnificativă a motivelor de apel este construită pe ipoteza existenței unui conflict între apelant și conducerea Inspectoratului General de Carabinieri, conflict care, în opinia acestuia, ar fi determinat inițierea unor proceduri disciplinare succesive și, în final, aplicarea sancțiunii disciplinare constând în eliberarea din serviciul militar înainte de expirarea contractului.

În susținerea acestei teze, apelantul a invocat faptul că, în prima perioadă a activității sale profesionale, nu ar fi avut abateri disciplinare, ar fi obținut rezultate bune la pregătirea profesională și ar fi fost apreciat pozitiv de către superiori, inclusiv prin acordarea gradului de soldat clasa I și prin înaintarea candidaturii sale pentru ocuparea unei funcții superioare.

Totodată, acesta a susținut că ulterior, după formularea unor petiții și sesizări privind pretinse încălcări ale drepturilor sale de serviciu, conducerea instituției ar fi adoptat o atitudine ostilă față de persoana sa, fapt care ar fi culminat cu declanșarea unor anchete disciplinare și, în cele din urmă, cu concedierea sa.

Colegiul judiciar evidențiază însă că asemenea afirmații reprezintă, în esență, aprecieri subiective ale apelantului asupra relațiilor sale cu conducerea instituției și nu sunt de natură să răstoarne concluziile rezultate din ansamblul probator administrat în cauză.

În conformitate cu principiile consacrate de Codul administrativ, orice act administrativ individual emis de o autoritate publică competentă beneficiază de prezumția de legalitate și autenticitate până la proba contrară. Prin urmare, simpla afirmare a existenței unei pretinse persecuții profesionale sau a unui conflict cu superiorii nu este suficientă pentru a demonstra caracterul nelegal al unui act administrativ disciplinar.

Pentru a putea fi reținută o asemenea susținere, era necesar ca apelantul să demonstreze, prin probe pertinente și concludente, existența unei legături directe între demersurile formulate de acesta și măsurile disciplinare contestate, precum și faptul că faptele imputate nu au existat ori au fost denaturate intenționat de către autoritatea disciplinară.Or, din materialele cauzei rezultă contrariul.

Completul specializat punctează că sancțiunea disciplinară contestată nu a fost întemeiată pe simple suspiciuni, afirmații ale conducerii sau evaluări subiective, ci pe o anchetă de serviciu în cadrul căreia au fost administrate multiple declarații ale militarilor din cadrul Unității Militare 1003 a IGC, fiind audiate persoane diferite, cu funcții și grade diferite, ale căror relatări se coroborează reciproc sub aspectul circumstanțelor esențiale.

Mai mult, o parte dintre faptele imputate apelantului au fost confirmate chiar prin propriile sale declarații, acesta recunoscând că a purtat conversații prin aplicația „*****” cu *****I Anastasia Orjuhovschi și că i-a expediat materiale video, limitându-se să susțină că nu a intenționat să o ofenseze.

De asemenea, Completul de judecată constată că apelantul nu a prezentat probe capabile să demonstreze existența unei înțelegeri între persoanele audiate, falsificarea declarațiilor acestora sau exercitarea unor presiuni asupra martorilor pentru a formula acuzații împotriva sa.

Sub acest aspect, simplul fapt că apelantul a formulat anterior petiții, sesizări sau solicitări privind condițiile de serviciu nu conduce automat la concluzia că orice măsură disciplinară adoptată ulterior ar reprezenta un act de represalii.

Într-un stat de drept, dreptul la petiționare este garantat, însă exercitarea acestui drept nu conferă persoanei o imunitate disciplinară și nu exclude posibilitatea tragerii sale la răspundere pentru faptele proprii atunci când acestea constituie abateri disciplinare.

Colegiul judiciar apreciază că între pretinsele demersuri formulate de apelant și faptele care au determinat aplicarea sancțiunii disciplinare nu există o legătură de cauzalitate demonstrată prin probe obiective.

Dimpotrivă, materialele dosarului relevă că sancțiunea contestată a fost determinată de comportamente concrete și individualizate ale apelantului, constând în utilizarea telefonului mobil în timpul serviciului, expedierea către o colegă de serviciu a unor mesaje și materiale apreciate ca având conținut indecent și obscen, nerespectarea indicațiilor superiorilor, manifestarea unei atitudini sfidătoare față de aceștia și îndemnarea altor militari la neexecutarea dispozițiilor primite.

În ceea ce privește argumentul referitor la faptul că instanța de fond nu ar fi analizat documentele, înregistrările audio și celelalte materiale invocate de apelant, Colegiul judiciar reține că obligația instanței nu constă în reproducerea exhaustivă a fiecărei susțineri formulate de părți, ci în examinarea aspectelor relevante pentru soluționarea litigiului.

Din considerentele hotărârii atacate rezultă că instanța de fond a examinat esența criticilor formulate de reclamant și a concluzionat motivat că acestea nu sunt de natură să infirme legalitatea constatărilor anchetei de serviciu și a ordinului de sancționare.

Suplimentar, Colegiul judiciar remarcă că apelantul nu a indicat în mod concret care anume probă administrată ar demonstra caracterul fictiv al faptelor reținute în sarcina sa și nici în ce mod această probă ar fi fost ignorată de instanța de fond astfel încât să conducă la o altă soluție asupra cauzei.

Relevant este și faptul că măsura disciplinară contestată nu reprezintă prima sancțiune aplicată apelantului.

Din materialele dosarului rezultă că acesta a fost anterior sancționat disciplinar în repetate rânduri pentru încălcări ale disciplinei de serviciu, iar una dintre sancțiunile anterioare a făcut obiectul controlului judecătoresc, fiind menținută prin decizia Curții de Apel Nord din 2 aprilie 2026.

Această împrejurare infirmă opinia potrivit căreia toate procedurile disciplinare desfășurate în privința apelantului ar fi avut un caracter artificial sau represiv, întrucât legalitatea cel puțin a unei sancțiuni anterioare a fost verificată și confirmată de o instanță judecătorească.

În aceste condiții, Colegiul judiciar apreciază că susținerile apelantului privind caracterul pretins fabricat al anchetei de serviciu și al concedierii sale reprezintă simple afirmații defensive, neconfirmate prin probe obiective și insuficiente pentru a răsturna prezumția de legalitate de care beneficiază actele administrative contestate. Prin urmare, argumentele respective urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

În final, Colegiul judiciar notează că, contrar normelor de drept care reglementează sarcina probațiunii în contencios administrativ conform art. 93 alin. (1) Cod administrativ, apelantul nu a adus careva probe în susținerea pretențiilor în instanța de apel, prin urmare, Completul judiciar

concluzionează că instanța de fond just a aplicat normele legale relevante la circumstanțele speței, a dat apreciere completă obiectivă şi sub toate aspectele probelor, iar hotărîrea dată este legală şi întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor şi intereselor legitime ale participanţilor la proces.

Completul specializat conchide că hotărârea primei instanțe este una legală, motivată și bine argumentată, făcând referire la normele de drept material și procedural, dând o apreciere probelor prezentate de către părți, determinând circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, care au fost și care n-au fost stabilite, apreciind corect caracterul raportului juridic dintre părți, aplicând legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii, având o motivație și o analiză clară.

Alte argumente invocate de apelant în susținerea poziției sale, nu pot fi reținute de instanța de apel, deoarece se combat cu cele invocate mai sus și se referă la circumstanțele care au fost constatate și elucidate pe deplin de prima instanță, avînd la bază cumulul de probe, care au fost administrate și apreciate cu respectarea normelor de drept procedural și susținute de normele de drept material.

Astfel, din considerentele menționate şi având în vedere că hotărârea primei instanțe este întemeiată, iar argumentele invocate de către apelant sunt nefondate şi combătute integral prin constatările expuse supra, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de Russu Oleg şi a menţine hotărârea primei instanţe.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a), alin. (3) din Codul administrativ și art. 389-390 din Codul de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge apelul declarat de către Russu Oleg.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 09 octombrie 2025.

Decizia este executorie de la emitere, însă cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție. Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiţie în termen de două luni.

Preşedintele completului, judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii Cașcaval Andrei

Bagrin Lucia